

XXI Międzynarodowy Festiwal Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA

13-16.07.2016 r.

Gdańsk, Stare Przedmieście i Dolne Miasto

Wstęp wolny

Chcesz poznać receptę na FETĘ?! Bardzo proszę!

Wybierz miasto. Najlepiej to, w którym mieszkasz, to które lubisz i to, w którym chcesz się rozwijać. Wybierz dzielnicę i rozejrzyj się dookoła: każdy trawnik, każdy plac, boisko, ściana, podwórko, brama, każdy akwen może stać się Twoją sceną. Planuj śmiało - Twoja FETA w przyszłości zajmie całą dzielnicę i rozleje się pewnie jeszcze dalej. Miej na uwadze, że Twoje miasto się rozwija, nie obrażaj się na to, postaraj się to wykorzystać. Niech Miasto Cię inspiruje, niech miasto podpowiada Ci rozwijania. Staraj się w nie w słuchać, wyczuj jego puls. To Ci później pomoże. Nie kombinuj. Skup się na ludziach. Twoje wydarzenie ma być dla wszystkich czytelne, proste i dostępne, bo taki właśnie jest teatr uliczny, którym chcesz się zająć. Nie twórz barier. Miasto nie powinno ich mieć, Twoja FETA także! Dopiero zaczynasz. Jeśli popełnisz błąd, naprawisz go za rok. Staraj się być obecny i pomocny na każdym etapie budowania wydarzenia. Nie podążaj za modą, ona przeminie, a Ty masz trwać w tym, co sobie założyłeś na początku. Zobaczysz, że wygrasz podwójnie. Idź prosto, nie bój się i działaj odważnie. Nie poddawaj się rutynie. Niech każdy festiwal będzie jak ten pierwszy. Nie bój się współpracować. Pamiętaj, robisz dużą rzecz i sam sobie nie poradzisz. Bądź dumny ze swoich sukcesów. Teraz powiedz przyjaciółom, że chcesz organizować festiwal teatrów ulicznych! Niech Ci pomogą! A potem idź do Szefa swojego Miasta i opowiedz mu, co planujesz. Jeśli powie, że to się nie uda, pokaż mu na mapie Gdańsk i powiedz – uda się, Szefie - w Gdańsku się udaje, uda się i u nas. Działaj zatem. My tymczasem otwieramy kolejną, dwudziestą pierwszą edycję FETY! W Gdańsku!

Szymon Wróblewski

PS Gdybyś miał z czymś problem, zadzwoń do Gdańskiego Archipelagu Kultury, zadzwoń do „Plamy” – pomożemy Ci!

FETĘ 2017 przygotował zespół klubu „Plama” Gdańsk Archipelag Kultury w składzie: Karolina Pacewicz, Daria Szopa, Aleksandra Twardowska, Teresa Szalecka, Marek Brand, Paweł Kubiak, Zbigniew Wymysłowski oraz Szymon Wróblewski – Szef Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA.

Would you like to know a recipe for FETA? Go ahead!

Choose a town. Preferably the one you live in, the one you like and the one where you want to progress. Choose a district and look around. Every lawn, every square, sports pitch, wall, courtyard, gate, every body of water can become your stage. Plan bravely: in the future your FETA will cover the whole district and will probably spread even further. Consider that your town keeps developing. It is not the reason to sulk. Try to take advantage of it. The town should inspire you and suggest solutions. Be attentive, try to sense the pulse of the town. This will be helpful later. Do not complicate matters. Concentrate on people. Your event is supposed to be clear, understandable and accessible to everybody, because this is what street theatre is like. Do not create barriers. There should not be any in a town, the same is true for FETA! You are just starting. If you make a mistake, you will make up for it in a year. Try to be present and helpful at every stage of the preparations. Do not follow fashion. It will pass and you are supposed to persist in what you aimed at at the beginning. You will see that you will win doubly. Go straight, do not fear and act bravely. Do not get stuck in a rut. Every festival should be like the first one. Do not be afraid of cooperating. Remember, you are doing something big and you cannot cope on your own. Be proud of your successes.

Now, tell your friends you want to organise a street theatre festival! They could help you! Then, go to the boss of your town and tell him what you are planning to do. If he says that your idea is doomed to failure, point at Gdańsk on the map and say: ‘We are going to make it, boss. They succeed in Gdańsk, we will succeed too.’ You need to act. Meanwhile we are opening the next, the twenty-first edition of FETA in Gdańsk!

Szymon Wróblewski

PS If you have any problems, call Gdańsk Archipelag Kultury, call Plama — we will help you!

FETA 2017 has been organised by the team of Plama Gdańsk Archipelag Kultury: Karolina Pacewicz, Daria Szopa, Aleksandra Twardowska, Teresa Szalecka, Marek Brand, Paweł Kubiak, Zbigniew Wymysłowski and Szymon Wróblewski — the director of the International Street and Open-Air Theatres Festival — FETA.

Akhe "L'écume des jours" (Rosja)

Na tle niezwykłego krajobrazu dwie absurdalnie romantyczne pary oraz ich towarzysze zmiksują koktajl z epizodów powieści Borisa Viana „L'Écume des jours”. Będzie on dynamiczny, a chwilami gorący. Przyjdźcie wcześniej. Zapierający dech w piersiach widok pozwoli całkowicie uwolnić się od tego, co zbędne w wiedzy o literaturze. Orzeźwiające koktajle sprawią, że myślami bedziecie daleko od przyziemnego „którego”, „co” i „dlaczego”. Po prostu daj-

cie się porwać akcji i muzyce. Korzystajcie z lata!

„Pokryszkin ostrożnie przeszczepia łodygę z sadu wiśniowego na wypięlegnowaną orchideę francuskiego bebopu wystającego na bezdrożach rosyjskiego absurdu. Charms usuwa z tych bezdroży chwasty codziennej rutyny, a Strawiński konstruuje kondukt pogrzebowy dni beznadziei. Dziga Wiertow nagrywa to wszystko telefonicznie komórkowym i publikuje w Internecie. Tak jakby”. Maksim Isaev [tłum.]

Two absurdly romantic couples and their companions will mix up a dynamic, occasionally hot cocktail from the episodes of Boris Vian's novel "L'Écume des jours" against one-of-a-kind landscape backdrop. Arrive early and let the breathtaking view completely sweep out what is left of the unnecessary literature knowledge, and your thoughts be taken far away from the down-to-earth "who, what and why" under the influence of refreshing cocktails. Simply enjoy the action, the music,

and the summer!
„Pokryshkin carefully installs stalk from a cherry garden to the coddled orchid of the French bebop growing on wasteland of Russian absurd. Charms weeds out of this wasteland of everyday routine, and Stravinsky constructs a funeral march of trash days. All of this was taken by mobile phone of Dziga Vertov and puts into the network. As if.”
Maksim Isaev

Compagnie Une de Plus „Trois” (Francja)

Przed nami dwójką aktorów przebranych za marionetki, a spod ich kostiumów nie widać ani kawałka ludzkiego ciała. Najpierw pojawia się mniejsza marionetka, przypomina noworodka. Jej ruchu są niezdarne i z trudem utrzymuje pionową postawę. Po niej wkracza większa marionetka. Porusza się na wysokich szczudłach i wygląda jak drewniany manekin używany do nauki rysowania. Ten gigant będzie prowadził małą marionetkę jak lalkarz. Będzie jej pomagał stawiać pierwsze kroki, a nawet znajdzie dla niej towarzysza do zabawy wśród publiczności. Jednak wkrótce malec nabierze ochoty, żeby poruszać się o własnych siłach, więc musi przeciąć sznurki łączące go z „ojcem”. Dopiero, gdy go zabije, będzie mógł funkcjonować samodzielnie.

Aurélien Marteaux

We see two actors dressed up as puppets. Their costumes are made in such a way that you cannot see any human skin. First, a small puppet appears. It resembles a newborn. Its first movements are clumsy and it looks as if it is really hard for it to stand straight. Then, the second puppet comes. It walks on high stilts and has a costume which reminds us of a wooden mannequin often used for learning to draw. Like a puppeteer, this giant guides the small puppet. It helps with its first steps and even finds a friend to play with in the audience. Soon enough, however, this kid wants to cut the strings joining it with 'dad' and to walk on its own. It is not until it kills the giant that it can live independently.

Aurélien Marteaux

Animal Religion „Indomador” (Hiszpania – Katalonia)

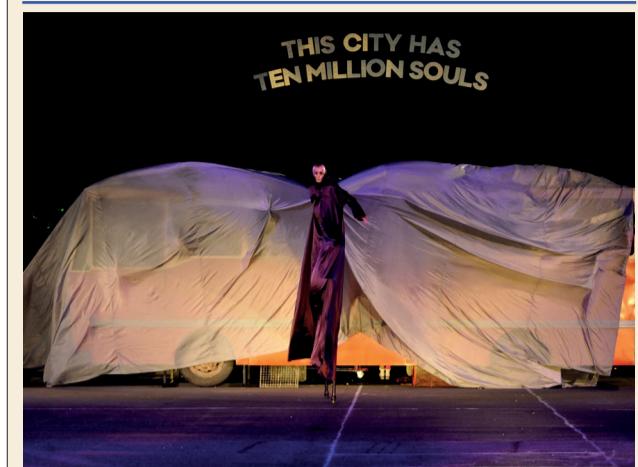

„Indomador” to współczesny spektakl cyrkowy, który demaskuje dziwne przyzwyczajenia nowoczesnego życia i budzi w nas wewnętrznze zwierzę. Jest to groteskowa parodia na temat współczesnego człowieka i kulturowo uwarunkowanych różnic między płciemi.

Artysta odkrywa w sobie zwierzęcy instynkt i przemienia scenę w „animalarium”; transgeniczne ciała, stanie na rękach, akrobacje w obuwiu na obcasach, walka kogutów, tańce rytmalne. Kwestionuje się tu istnienie tego co ludzkie, tego co zwierzęce, męskie, czy żeńskie oraz relacji między nimi. Jako pierwszy pojawia się człowiek-kogut, który rozpoczyna opowieść o różnych zwierzętach i płciach, które stanowią odzwierciedlenie jego życia. Artysta wypełnia plan swoją obecnością i tchnie życie w każdą z postaci. Co tak naprawdę jest zwierzęce, a co ludzkie?

Indomador is a contemporary circus performance putting light on weird routines in modern life and bringing out the inner animal in us. It is a grotesque parody of the modern human and the difference between the sexes that are culturally predetermined. The artist discovers his animal instinct and transforms the stage into an "animalarium"; transgenic bodies, handstands, acrobatics with heels, a spoon in the nose, roosterfight, ritual dances. It questions the presence of human and animal, male and female, and the relationship between them. He first appears as a human rooster that starts the story of the different animals and genders that reflect his life. The artist fills the stage with his presence and gives soul to each one of the members of the story. What is animal and what is human?

Teatr Biuro Podróży „Cisza” (Polska, Poznań)

„Pojadę do innej ziemi, nad morze inne.

Jakieś inne znajdzie się miasto, jakieś lepsze miejsce.

Tu już wydany jest wyrok na wszystkie moje dążenia i pogrzebane leży, jak w grobie, moje serce.”

Konstandinos Kawafis

I'll go to another country, go to another shore,

find another city better than this one.

Whatever I try to do is fated to turn out wrong and my heart lies buried as though it were something dead.’

The City, Constantine Cavafy

Teatr Biuro Podróży zna się ze swojego legendarnego spektaklu plenerowego „Carmen Funebre”, pokazującego okrucieństwa wojny, po raz kolejny mierzy się z tym tematem. Wykorzystując środki teatru plenerowego: symboliczną scenografię, ogień, szczudła oraz postaci dzieci i przejmującą muzykę, opowiada o ludziach, którzy znaleźli się w zawierusze wojennej i którym pozostały już tylko marzenia o ucieczce.

W kontekście zatrważającej rzezi i czystek dokonujących się na Bliskim Wschodzie, których rezultatem jest masowy exodus ludności w bezpieczniejsze miejsca, Teatr Biuro Podróży opowiada o losach uchodźców. Po spektaklu Carmen Funebre, dla którego inspiracją była wojna w Jugosławii, wydawało się, że we współczesnym świecie nic gorszego już stać się nie może. Jednakże rzeczywistość przerosła wyobraźnię. Jesteśmy świadkami zjawiska o niespotykanej skali, które wywołuje niepokój i lęk w całej Europie. Czy mamy się czego obawiać?

Teatr Biuro Podróży przygląda się sytuacji z punktu widzenia mieszkańców obłożonego miasta, na które spadły bomby, człowieka, któremu jeszcze kilka lat temu nie przyszłoby do głowy, że stanie się uchodźcą. Bohaterami spektaklu są dzieci – niewinni świadkowie śmierci bliskich, ofiary tułaczki i głodu. Dla tych dzieci i ich przyszłego spokoju, spróbujmy choć na chwilę postawić się w roli uchodźcy.

Teatr Biuro Podróży is famous for its legendary open-air production Carmen Funebre which shows the cruelties of war. The group deals with this theme again. They use the means of open-air theatre (symbolic set design, fire, stilts, children characters and moving music) and tell a story about the people who have been caught up in the chaos of war and who have nothing left apart from the dreams of escaping.

Teatr Biuro Podróży tells us about refugees' fortunes in the context of massacres and ethnic cleansing in the Middle East which result in a massive exodus to safer areas. After the show Carmen Funebre, which was inspired by the war in Yugoslavia, it seemed that nothing worse could happen in the contemporary world. The reality, however, broke the limits of imagination. We witness a phenomenon on an unprecedented scale which invokes anxiety and fright throughout Europe. Is there a reason to fear?

Teatr Biuro Podróży looks at the situation from the perspective of a citizen who is in a town under siege and which has been bombarded. A few years ago this person would not have thought that they would become a refugee. The characters in the show are children — innocent witnesses of their relatives' death, victims of wander and hunger. Let us try to put ourselves in a refugee's shoes, at least for a while, for the sake of these children and their peace of mind in the future.

De Jongens „The Passifists” (Holandia)

Tragikomiczny performance, w którym zwykli obywatele – może nasi przyjaciele, rodzice lub współpracownicy – decydują: koniec biernego przyglądzania się! Podejmują próbę walki z niesprawiedliwością na świecie.

Niezgrabne działania i brak wiedzy pomieszcane z nadmiernym entuzjazmem tworzą mieszaninę wybuchową, ale ich brak talentu bojowego ma nieodwracalne konsekwencje...

Leo Bassi (Włochy)

Leo Bassi „Pato Gigante” „Wielka kaczka”

Gdy Bassi miał 5 lat, przekonał się, że dzieci bogatych ludzi mają większe gumowe kaczki niż dzieci ludzi biednych. Mści się 60 lat później, gdy w końcu na swój własny użytek wchodzi w posiadanie jednej z największych kaczek (o średnicy 15 m i wysokości 7 m).

Leo Bassi „Utopia”

„Dlaczego straciliśmy niewinność?” To podstawowe pytanie, które zadaje Leo Bassi w spektaklu „Utopia”. W wielkiej filozoficznej sadze, której narracja prowadzona jest w uniwersalnym języku klaunów, Bassi wraca do korzeni, do swojej cyrkowej rodziny, by odnaleźć głębokie, hu-

**Leo Bassi “Pato Gigante”
(Italy)**

When Bassi was 5 years old, he experienced that rich people's children had bigger rubber ducks than poor people's children. He took great revenge 60 years later when he finally acquired one of the biggest ducks ever (15 m in diameter, 7 m in height) for his own use...

„Why have we lost our innocence?” This is the central question that Leo Bassi asks in Utopia. In this great philosophical saga narrated in clowns' universal language Bassi goes back to the roots of his own circus family to find profound hu-

Markeliñe (Hiszpania – Kraj Basków)

„Carbón Club”

„Carbón Club” opowiada historię kopalni w rytmie kabaretu. „Carbón Club” to metafora życia: wartość przyjaźni, tragiczne losy, wielka odwaga, głębia ziemi, wojny, codzienne zmagania ... Ale przede wszystkim to hołd pełen podziwu dla tych anonimowych bohaterów, którzy zginęli wykonując godną, ale trudną pracę. Górnicze legendy mówią, że ciemność w kopalni jest taka, że nawet cienie gubią swoich właścicieli.

Muzikanty „Objazdowe nieme kino” (Polska, Gliwice)

Namiot kinematograficzny, rodem z zaklętego lunaparku, proponujący widzom szeroki przekrój kina światowego. Od pierwszych filmów niemieckich, przez horror, western, współczesne kino akcji, aż po science-fiction – wszystkie filmy w tym objazdowym kinie mają jednak jeden mankament – nie mają dźwięku. Trzech Operatorów, grając na wszystkim, co wpadnie im w ręce, generuje na żywo nie tylko muzykę filmową, ale i dialogi, odgłosy, a nawet (od czasu do czasu) efekty specjalne.

Obraz filmowy przenika się z rzeczywistością, a szalone trio sięga od prawdziwych, odrobinę nadgrzyzionych zębem czasu instrumentów (smyczkowych, szarpanych, dętych, elektronicznych) po własne autorskie konstrukcje i przedmioty życia codziennego. Na żywo, w towarzyszeniu projekcji, z wykorzystaniem technik live loopingu, zaangażowanej publiczności i całego wiaderka mikrofonów. A cała ta, odrobinę postrzelona, filmowa onomatopeja przydarza się w urokliwym wnętrzu, jakby zatrzymanego w czasie namiotu – lunaparkowej jury. Co może pójść złe?

“Carbón Club” tells the story of a mine to the rhythm of a cabaret. “Carbón Club” is a metaphor of life: The value of friendship, tragic destinies, vital courage, the depths of the earth, wars, everyday requirements... But, above all, it is a tribute, full of admiration, to those anonymous heroes who died performing a decent but difficult job. Mining legends have it that the darkness in a mine is such that even shadows loose their owners.

Mimbre „Wondrous Strange” (Wielka Brytania)

Teatr Royal Shakespeare Company zlecił grupie Mimbre przygotowanie spektaklu plenerowego upamiętniającego 400 rocznicę dziedzictwa Szekspira. Premiera spektaklu odbyła się 23 kwietnia 2016 roku w Stratford-Upon-Avon. Niczego niepodobnejjająca kobieta zostaje wciągnięta w chaotyczny spektakl przez barwną trupę elżbietańskich artystów. To jej oczami publiczność widzi wiele popularnych postaci: zuchwałe wróżki w dzikim tańcu szydzą ze Spodka, Romeo i Julia adorują się wzajemnie na chwiejnącym się drabinie, wielu Hamletów manipuluje przy masie czaszek, królowie walczą i giną w niesłabnącym tempie, a Ofelia płynie wolno na łóżku pełnym kwiatów.

Mimbre were commissioned by the Royal Shakespeare Company to create an outdoor performance celebrating the 400th anniversary of Shakespeare's legacy. The show has premiered at Stratford-Upon-Avon on April 23 2016. An unsuspecting woman gets pulled into a chaotic play by a colourful troupe of Elizabethan performers and through her eyes the audience is introduced to a host of well-known characters: cheeky fairies taunt Bottom in a raucous dance, Romeo and Juliet court each other on a balancing ladder, multiple Hamlets manipulate a stream of skulls, Kings fight and die at a relentless pace, and Ophelia slowly floats by on a bed of flowers.

Teatr Gry i Ludzie „Parada Steampunku” (Polska, Katowice)

Parada Steampunku to podróż do epoki wiktoriańskiej, kiedy to rewolucja przemysłowa, industrializacja, postęp techniczny i liczne wynalazki budziły ufność i nadzieję. Nauka i postęp nie były jeszcze wtedy obciążone doświadczeniem dwudziestowiecznych rzezi.

Doświadczeniem, które na zawsze odcisnęło piętno na naszym postrzeganiu postępu technicznego wiążąc go z lękiem przed masową zagładą. W tym kontekście epoka paryjawi nam się jako epoka nie-winności, radosnej, twórczej fascynacji możliwościami jakie dają wynalazki techniczne.

Teatr FETA (Polska, Gdańsk)

„Mane, tekel, fares”
„Policzono, zważono,
rozdzielono”

Mane, tekel, fares
*Calculated, Weighed,
Divided*

„Sąd Ostateczny” Hansa Memlinga, wybitne dzieło malarstwa gotyckiego, najcenniejszy eksponat Muzeum Narodowego w Gdańsku, obraz o burzliwej historii, był inspiracją do stworzenia spektaklu plenerowego i do zastanowienia się nad tym, co dla współczesnego człowieka znaczą takie słowa, jak „piekło”, „niebo”. Tak jak na obrazie flamandzkiego mistrza nasze anioły są kolorowe, z pięknymi skrzydłami pokrytymi pawiami piórami. Urodą diabły - uosobienie ludzkich grzechów - nie ustępują aniołom. Trąby anioleskie zapowiadają sąd. Rozpozna się walka dobrego ze złem, walka o każdą duszę. Baczenie na wszystko ma złoty Archanioł Michał, na którego wadze można sprawdzić wartość duszy, wartość ludzkiego żywota.

Hans Memling's The Last Judgement, an outstanding gothic painting, the most valuable exhibit in the National Museum in Gdańsk, a painting with a turbulent history, was an inspiration for creating an open-air show and for considering what the words like 'hell' and 'heaven' mean for a modern man. Our angels are colourful and have beautiful wings covered in peacock's feathers, just like in a Flemish painter's painting. Devils, who are the epitome of human sins, have the appearance which is not inferior to that of angels. Angels' horns announce the Judgement. The battle of the good and the evil ensues, the battle for every soul. Everything is supervised by golden St Michael the Archangel. His scales enable to check the value of a soul, the value of human life.

„Gość z planety 326”

„Gość z planety 326”
(A Guest from Planet 326)

Podróż wśród gwiazd, podróż po planecie Ziemia, podróż wyobrażenia. Trochę dla dzieci, trochę dla dorosłych. Rzecz o wyobraźni, przyjaźni, a może o podróżach w kosmosie. O czymś co zdarzyło się naprawdę, albo przecież zdarzyć się może. Mieniające się gwiazdy, kulejące planety, a wśród nich kosmita - taki „Mały Książę”, który przybył z jeszcze nie odkrytej planety, zadziwił się Ziemią, ale powrócił do swojego, ukrytego wśród gwiazd świata. Warto czasem zapatrzyć się w gwiazdy i chociaż przez chwilę pomilczeć, żeby usłyszeć dzwonki gwiazd.

A journey among the stars, a journey on the planet Earth, an imagined journey. A bit for children, a bit for adults. It is about imagination, friendship, perhaps about travelling in outer space. About something which has really happened or has not happened at all, but can still happen. Sparkling stars, spherical planets and an alien among them, a kind of a 'Little Prince' who arrived from an undiscovered planet, became surprised by the Earth, but came back to his world hidden among the stars. Sometimes it is worth gazing at the stars and stay silent, at least for a while, to hear the bells of the stars.

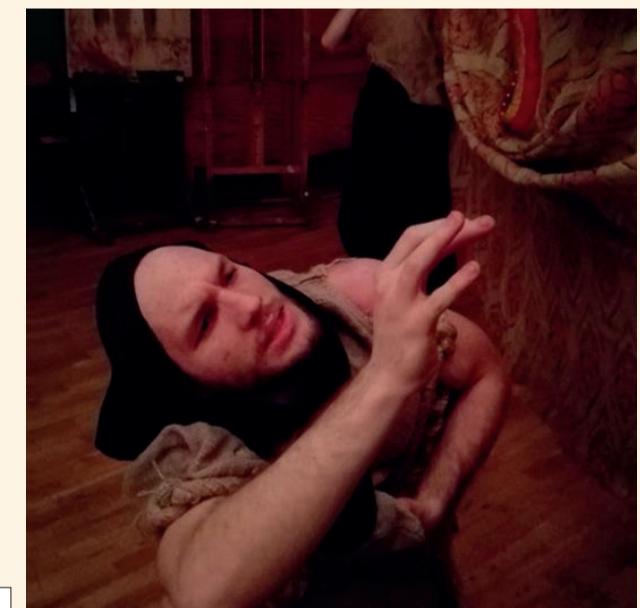
TeART „RUBLLOW” (Polska, Gdańsk)

Przed nami dziesiąta premiera TeART-u, dawnej ASPiryny pt.: „RUBLLOW”. Przywołujemy postać mistyka i twórcę ikon Andrieja Rubłowa dla przekazu konieczności szukania w sobie czystości, szczerości i siły. Postać Rubłowa i jego prace są dla nas punktem wyjścia do poszukiwania drogi do odzyskania poczucia sacrum, przeznaczenia sztuki, współistnienia artysty ze swoją epoką i poczucia odpowiedzialności wobec wspólnoty. Ruch spektaklu performa-

tywnego RUBLLOW wywołuje się z ikon- iluminacji bytu duchowego i poddaniu się ekstazie twórczej, którą dzieła Rubłowa wywołują. Podążając za mistrzem, postaci malujemy rytmem dymu. W jego dziełach odkrywamy dynamikę płynnych linii, kręgu jako symbolu początku, plastykę póź i gestów. Próbujemy za pośrednictwem prac wielkiego ikonika zbliżyć się do tajemnicy twórczości i podążać za nadzieją i wezwaniem do pojednania zawartym w poetyckiej legendzie Andrieja Rubłowa.

The journey to the Victorian era, when the industrial revolution, technological progress and many inventions awakened trustfulness and hope. The science and the industrialization were not yet burdened with experience of twentieth-century massacre; the

experience that always left an imprint on our perception of technical progress, tying it with a fear of mass destruction. In this context, the era of the steam appears to us as an era of innocence, joyful, creative fascination with the possibilities offered by technical inventions.

We are waiting for the tenth premiere of TeART, the former ASPiryna, Rublev. We recall the figure of the mystic and the icon artist Andrei Rublev to portray the necessity to search for purity, honesty and strength within ourselves. The figure of Rublev and his works are a starting point in the quest for the way to restore a sense of sacrum, the aim of art, an artist's co-existence with their epoch and a sense of responsibility for the community.

The movement of the performative production Rublev comes from icons, the

illumination of spiritual existence and from resigning to creative ecstasy which Rublev's works invoke. Following the master, we paint the characters with the rhythm of smoke. We look at his works and discover the dynamics of smooth lines, the circle as the symbol of the beginning, the plasticity of poses and gestures. Through the famous icon artist's works we try to come closer to the mystery of the artistic output and to pursue the hope and the call for reunion present in Andrei Rublev's poetic legend.

Teatr Porywacze Ciał (Polska, Poznań)

„Hultaje”

„Hultaje” to najnowszy spektakl uliczny, którego premiera odbyła się 18 października 2014 w Poznaniu. Jest historią kilku pracowników różnych banków, którzy podczas przerwy w pracy spotykają się w umówionym miejscu, żeby razem poszaleć na... hulajnogach. Wystarczy tylko założyć ochraniacze i kaski, marynarki zamienić na dżinsowe katany z naszytą na plecach nazwą gangu - „Hultaje” i gotowe! Reszta jest już czystym szaleństwem: wykonywane w rytmie tłustych bitów najbardziej zwariowane i nigdy wcześniej nie prezentowane triki człowieka bankowca na hulajnodze. Bunt, sweet & teatr. A wszystko na czas, bo przeważnie się w końcu skończy i trzeba wracać do udzielania kredytów i takich tam, więc każda sekunda się liczy...

“Scootergang”

We wish to recommend you our latest street performance called “Scootergang” which had its premiere on the 18th of October, 2014 in Poznań. The main characters of the show are employees of various banks, who instead of having a smoke and talking about interest rates during their break, get together on an agreed spot in order to go crazy on their scooters. All they need is to change the suits into patches, helmets and denim jackets, with their gang's name on the back and that's it! The rest is pure madness: performed to the fat bits, the most crazy and never before presented tricks of a bank man on a scooter, in other words - rebellion, sweet & theatre. No control. But all of this in a rush, since the break will finally end and they will have to go back to granting credits, and so on and so forth, that's why each second is so very precious...

„Cykliści”

„Cykliści” czyli zwariowany ślub Bractwa Cyklistów to nasza najnowsza uliczna parada „Porywaczy Ciał”. Cała akcja jest oparta na barwnym korowodzie szalonych weselników - nietypowych rowerzystów. Panna młoda zabiera ze sobą wszystkie prezenty i ucieka przed swoim wybrankiem na pokracznej hulajnodze, jest rozkapryszona i zwariowana. Jej welon unosi w powietrzu baloniki w kształcie serca. Pan młody goni ją, ale jednocześnie nie stroni od innych niewiadom i wszelkiej zabawy.

„Cyclists”

It is fun, grotesque, absurd and laud. In other words, everything that is necessary to mix things up a little and bring more life into the street reality. And if somebody doesn't like weddings, let's throw some rice in their face, and they'll love it... The whole show is based on a colorful pageant of crazy wedding guests - extraordinary bikers. The bride takes all the gifts with her, and escapes from the boy of her choice on a bizarre scooter; she is spoilt and wild. Her veil is kept in the air by balloons in the shape of a heart. The groom is chasing her, but in the meantime he doesn't shun other ladies and all kinds of fun.

Teatr Novogo Fronta “Causa Fatalis” (Czechy)

Alegoryczna groteska o złóżności duszy ludzkiej.

Teatralna adaptacja przyczynowości. Na pozór niewinny początek. Prawie harmonijny krag konfliktów między mieszkańcami jednego domu. Nieszczęśliwe życie bez wygórowanych pragnień. Jednak niewiele trzeba, by doszło do zmiany... Wystarczy, że przyjeżdża ktoś obcy, a delikatna równowaga zostaje zachwiana. W jałowej codzienności niespodziewanie wychodzą na jaw tajemnice, budzą się nieznane pragnienia.

Magia zauroczenia ewoluje i zaczyna w sposób destruktwny graniczyć z euforią. Za wejście do raju jest kara.

Rozpacza, gniew, zniszczenie, strach i ciemność.

W ciemności w człowieku budzi się zwierzę.

Czy wygra?

An allegorical grotesque about the complexity of human soul.

A theatrical adaption of causality. A seemingly innocent beginning. Almost harmonic circle of conflicts among the inhabitants of one house. Miserable life without major wishes. Very little is needed to cause a change. A stranger arrives and a delicate balance is upset. In the realities of empty everyday life unexpected secrets are revealed and unknown desires are awoken. The magic of allurement drifts and starts to destructively border on euphoria. Entering the paradise is punished, however.

Despair, anger, destruction, fear and darkness.

In darkness an animal wakes up in a human.

Will it win?

Teatr Razem i Remont Pomp „Oni” (Polska, Gdańsk)

Spektakl to wynik rozmów. Rozmów o kobiecości, męskości, dorosłości, pracy. Rozmów o braku rozmów o kobiecości, męskości, dorosłości, pracy. Kim są ONI w świecie osób pełnosprawnych. Może stanowią plemię jakieś obcej cywilizacji, które nieustannie próbujemy rehabilitować, dostosowywać, porówny-

wać. A może to nasz świat po prostu tak wygląda. Dajemy do czegoś, czego nie potrafimy nazwać i zmuszamy innych, by robili to samo. Normalność i nienormalność. Kategoria. Sort. Dzielimy wszystko wokół siebie. Przyznajemy, dajemy, odbieramy, decydujemy. Bo wiemy lepiej. Wiemy lepiej?

Teatr PIAN „Przejście” (Polska, Gdańsk)

Spektakl o poszukiwaniu przejścia. Gdzie znajduje się ten portal, przez który można dostać się na lepszą stronę samego siebie? Jak go znaleźć i w jaki sposób przejść tam, gdzie nie będzie już naszych własnych ograniczeń. Co zrobić, aby uwolnić się z nałożonych sobie samym niepotrzebnych pęt i zanurzyć się wreszcie w pięknie istnienia?

W spektaklu występuje osoba zamknięta w więzieniu codzienności, chcącą bardzo, jak my wszyscy, móc w sposób naturalny zrealizować swoje pragnienia. Na drodze realizacji zatrzymują ją jej własne uwarunkowania. Jak automat stoi i czeka jak na przejściu dla pieszych na zielone światło. Towarzyszy temu znane wszystkim napięcie narzucone z zewnątrz, kiedy wreszcie będzie to zielone i będzie można ruszyć. Postać zauważa w końcu więzienie w jakim sama się znalazła i postanawia nie czekać dłużej na symboliczną zmianę światła na zielone. Likwiduje hamujące ją czerwone światło towarzyszące jej przez większość życia i wreszcie może przejść na drugą stronę, swoją lepszą drugą stronę, tam gdzie może spełniać swoje pragnienia.

The show results from conversations. Conversations about femininity, masculinity, adulthood and work. Conversations about the lack of conversations on femininity, masculinity, adulthood and work. Who are THEY in the world of the able-bodied? Perhaps they are a tribe from some strange civilisation which we constantly

try to rehabilitate, adjust and compare. Maybe it is just that our world looks like this. We pursue aims which we cannot name and force others to do the same thing. Normality and abnormality. A category. A sort. We divide everything around us. We grant, give, take, decide. Because we know better. Do we know better?

Theater Anu "Ovid's Dream" (Niemcy)

W ogrodzie przemian

Tancerze zgłębiają tajemnice ludzkich przemian w inne formy życia opisane przez Owidiusza. Spektakl obejmuje kolaże dźwiękowe wybranych opowieści rzymskiego poety, taniec współczesny i fantastyczne wykorzystanie świata i cieni. Sceny koncentrują się na mocy ludzkich namiętności.

„Miękka kora pieszczoną pierś Dafne powleka. Widzić włos w liściach, rękę niknącą w gałęzi, Nogę, dawniej tak lekką, ziemia w sobie więzi, Wierzch pokrywa jej czoło; i w drzewa postaci Jeszcze nadobna Dafne piękności nie traci.” [Źródło: I, 557–566, tłum. Bruno Kiciński]

Metamorfozy

W dziewięciu scenach odgrywanych w różnych lokalizacjach taniec, gra cieni, efekty świetlne, instalacje oraz kolaże dźwiękowe tworzą sugestywne obrazy i pozwalają opowiedzieć znane i nieznane historie (o Narcyzie, Orfeuszu i Eurydyce, Pygmalionie, Faetonie, drzewie zapomnienia oraz kobiecie, która kochała drzewo). Siedmioro tancerzy, z Włoch, Hiszpanii i Niemiec, zgłębiają tajemnice przemian. Ich występy, trwają kilkadziesiąt minut, nieustannie się zapętlając. Produkcja pozwala publiczności być blisko akcji, a mimo to może być oglądana w ciągu jednej nocy przez kilka tysięcy osób.

In the garden of transformation

Dancers explore the mysteries of human metamorphoses into other life-forms described by Ovid. With sound collages of selected stories by the Roman poet, contemporary dance, and playful use of light and shade, the scenes revolve around the power of human passions.

“Her soft white bosom was ringed in a layer of bark, her hair was turned into foliage, her arms into branches. The feet that had run so nimbly were sunk into sluggish roots; her head was confined in a treetop; and all that remained was her beauty.” (Metamorphoses, Book 1, Apollo and Daphne, Verses 449–553)

Metamorphoses

In nine scenes spread over different locations, dance, shadow-play and light-effects, installations and sound collages create evocative images and tell familiar and unfamiliar stories, of Narcissus, Orpheus and Eurydice, Pygmalion, Phaeton, as well the Tree of Forgetting, and Rosa, the woman who loved a tree. Seven dancers, from Italy, Spain and Germany, explore the mysteries of the metamorphoses. Their performances, lasting around ten minutes, are performed continually in a loop. The production allows the audience to come up close to the action and yet it can still be enjoyed by several thousand visitors on one night.

Teatr Szczęście „Ale cyrki”, „Klaun Feliks” (Polska, Kraków)

Teatr Szczęście powstał jako instytucja łącząca teatr z tym, co najlepsze w kabarecie, klaunadzie, improvizacji i w szeroko rozumianym komizmie. Jest to teatr komediowy z repertuarem, który bawi oraz inspiruje dzieci, dorosłych, babcie i dziadków. Celem naszego Teatru jest wywoływanie uśmiechu jako widocznej oznaki szczęścia. Rozdajemy uśmiechy w każdych ilościach, widzowie Teatru Szczęście roznoszą je po mieście, przynoszą do domów i budują tzw. szczęście ogólne.

Teatr Szczęście was founded as an institution combining theatre with what is best in cabaret, clowning, improvisation and comedy in a broad sense. This is comedy theatre with the repertoire which entertains and inspires children, adults and grandparents. We aim to invoke smile as a visible sign of happiness. We give out smiles in every amount. The audience spreads them around the town, takes them home and builds a so-called general happiness.

The Primitives „Three of a Kind” (Belgia, Walonia-Bruksela)

Pojawia się trzech mężczyzn w średnim wieku. Mają na sobie garnitury. Muszą coś dostarczyć, ale wyglądają na to, że nie pamiętają, co, gdzie, ani komu. Zgubili się, są zdezorientowani, potykają się, tańczą, razem biegają i upadają, kurczowo się siebie trzymając. Równocześnie desperacko próbują opanować sytuację i zrealizować zapomniany cel.

Spektakl „Three of a Kind” stanowi zachętą, by się otworzyć i dać ponieść absurdalnie komicznemu teatrowi ruchu, który jest żartobliwy, wzruszający i zupełnie spontaniczny. Jedno jest pewne. Wszystko jest możliwe. Jedyna zasada jest taka, że nie ma żadnych zasad. „Three of a Kind” to po prostu niezła surrealistyczna jazda!

The spectacle is held with the support of the Wallonia-Bussels Representative Office in Warsaw.

Whalley Range All Stars „Compost Mantis” (Wielka Brytania)

W ogrodzie coś się rusza. Widzimy duży stos kompostu umieszczony na niewielkiej działce oraz ogrodnika, który się nim zajmuje.

Ich relacja ulega pogorszeniu, gdy ogrodnik odkrywa, że stos kompostu zaczął żyć własnym życiem i że fermentują w nim myślniki. Akcja na żywo, kukły, mechaniczne i muzyczne interwencje pozwalają zagwarantować, że publiczność, tak jak ogrodnik, będzie iść ścieżką ogrodową.

Something is stirring in the garden.

Compost Mantis features a large compost heap, set in a small allotment, and the Gardener who looks after it. Their relationship begins to break down when he discovers that the compost heap has developed a life of its own, and harbours thoughts fermenting within. Live action, puppet, mechanical and musical interventions ensure that the audience, like the Gardener, are led up the garden path.

Teatr Barnaby (Polska, Gdańsk)

Marionetkowy teatr lalkowy. Powstał w 2014 roku w Gdańsku. Obecnie posiada trzy mobilne sceny marionetkowe, na których można zobaczyć dziewięć różnych przedstawień. Między innymi „Czerwonego Kapturka”, Kota w butach”, „Tymoteusza wśród Ptaków”, „Legendy gdańskie” Założycielem i pomysłodawcą sceny jest Marcin Marzec. Aktor, reżyser i konstruktor przedstawień marionetkowych. Teatr Barnaby współpracuje z wieloma instytucjami kultury w Polsce i Europie. Przedstawienia marionetkowe Teatru Barnaby można zobaczyć również na licznych festiwalach m. in: Feta Gdańsk, Frytki OFF Częstochowa, GO Augustów, Oblężenie Malborka, Uliczni Gliwice i wiele innych.

A marionette theatre established in 2004 in Gdańsk. Currently, it has three mobile puppet stages presenting nine different shows, including “Little Red Riding Hood”, “Puss in Boots”, “Timothy among the Birds”, and “Legends of Gdańsk”. The founder and stage creator is Marcin Marzec, actor, director and puppet show designer. Teatr Barnaby regularly collaborates with many cultural institutions across Poland and Europe. The puppet shows presented by Teatr Barnaby can also be seen at numerous festivals, such as Feta Gdańsk, Frytki OFF Częstochowa, GO Augustów, Oblężenie Malborka, Uliczni Gliwice and many more.

#LPPWSPIERA

Od 20 lat jesteśmy związanymi z gdańską dzielnicą Dolne Miasto, w której znajduje się centrum firmy. Jako dobry sąsiad, wspieramy rozwój dzielnicy i wyciągamy pomocną dłoń do jej mieszkańców. Co roku przeznaczamy środki finansowe i przekazujemy nasze ubrania najbardziej potrzebującym. Wierzymy, że swoim sukcesem warto się dzielić z innymi.

Od zawsze, codziennie, nasi pracownicy zanurzają się w odmęty sztuki / ulicy / designu / miasta, by tworzyć nietuzinkowe projekty. Przekładamy rzeczywistość w styl. Tak, jak artyści podczas FETY, wtapiamy się w otaczający nas świat, by wybrać z niego to co najlepsze.

LPP SA, jest jedną z najdynamiczniej rozwijających się firm odzieżowych w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Firma od 26 lat konsekwentnie prowadzi działalność w Polsce i za granicą, odnosząc sukcesy na w magającym rynku odzieżowym. LPP SA zarządza 5 markami modowymi: Reserved, Cropp, House, Mohito i Sinsay.

LPP SA is one of the most dynamic clothing companies in Central and Eastern Europe. The company has been consistently active at home and abroad for 26 years, successfully operating on the demanding apparel market. LPP SA manages 5 fashion brands: Reserved, Cropp, House, Mohito and Sinsay.

Życzymy Wam inspirującej FETY!
We wish you an inspiring FETA!

GAK, wcześniej Miejski Dom Kultury, powstał w 1967 roku i od pół wieku aktywnie wspiera i kreuje działania artystyczne w Gdańsku, wychowując kolejne pokolenia ludzi kochających kulturę. Nasze placówki realizują projekty nie tylko o zasięgu lokalnym, ale również krajowym i międzynarodowym. Prowadzimy galerie, organizujemy liczne koncerty, festiwale, spektakle teatralne, współpracujemy z artystami nie tylko z Gdańską, ale i z całej Polski oraz z zagranicy. Zaczynaliśmy od jednej placówki, dzisiaj GAK jest siecią ośrodków pracujących w środowiskach lokalnych Wrzeszczu (Winda GAK), Śródmieścia (Scena Muzyczna GAK), Stogu (Dom Sztuki GAK), Wyspy Sobieszewskiej (Wyspa Skarbów GAK), Zaspy (Plama GAK), Brzeźna (Projektownia GAK), Letnicy (Gama GAK) i Oruni (Stacja Orunia GAK). Ważną częścią naszej działalności jest prowadzenie obiektów plenerowych: Teatru Leśnego, gdzie w sezonie letnim organizowane są koncerty muzyki klasycznej, etnicznej, piosenki poetyckiej i aktorskiej oraz spektakle teatralne, a także Placu Zebrań Ludowych, miejsca realizacji wielkich wydarzeń muzycznych i sezonowego Lodowiska Miejskiego, jednej z największych atrakcji zimowego Gdańskiego.

Do największych wydarzeń organizowanych przez GAK należą: międzynarodowy, jedyny w Polsce i drugi w Europie, festiwal w całości poświęcony kulturze tańca i muzyki „Gdańsk Dźwiga Muzę” oraz Międzynarodowy Festiwal Teatrów Plenerowych i Ulicznych „FETA”. Jesteśmy również organizatorem gdańskiego sylwestra, wspieramy organizację wielu miejskich imprez, jak chociażby rocznice wybuchu II Wojny Światowej, czy Światowe Dni Młodzieży w Gdańskim w 2016 roku.

2017 jest dla nas rokiem szczególnym, bo właśnie teraz Gdańskie Archipelag Kultury (GAK) obchodzi 50-lecie swojej pracy. 28 czerwca 2017 roku mija również 10 lat od momentu podjęcia Uchwały Rady Miasta Gdańsk o przekształceniu Miejskiego Domu Kultury w Gdańskie Archipelag Kultury. Nasz jubileusz świętujemy pod hasłem „50 imprez na 50-lecie”. Patronat honorowy nad naszym jubileuszem objął Prezydent Miasta Gdańsk Paweł Adamowicz, a medialnego wsparcia udziela nam www.gdansk.pl i Radio Gdańsk.

1967 - 2017

For the past 20 years we have been developing strong ties with the Gdańsk district of Dolne Miasto, home to our company headquarters. As part of being a good neighbour, we support the development of our district and offer a helping hand to the residents. Every year, we earmark funds and pass on our unwanted clothes to those most in need. We believe in the value of sharing personal success with others.

Every day we immerse ourselves in the realms of art/street/design/city to create unconventional designs. We translate reality into style, and in the same way as the artists at FETA, we blend into the world around us to get the best out of it.

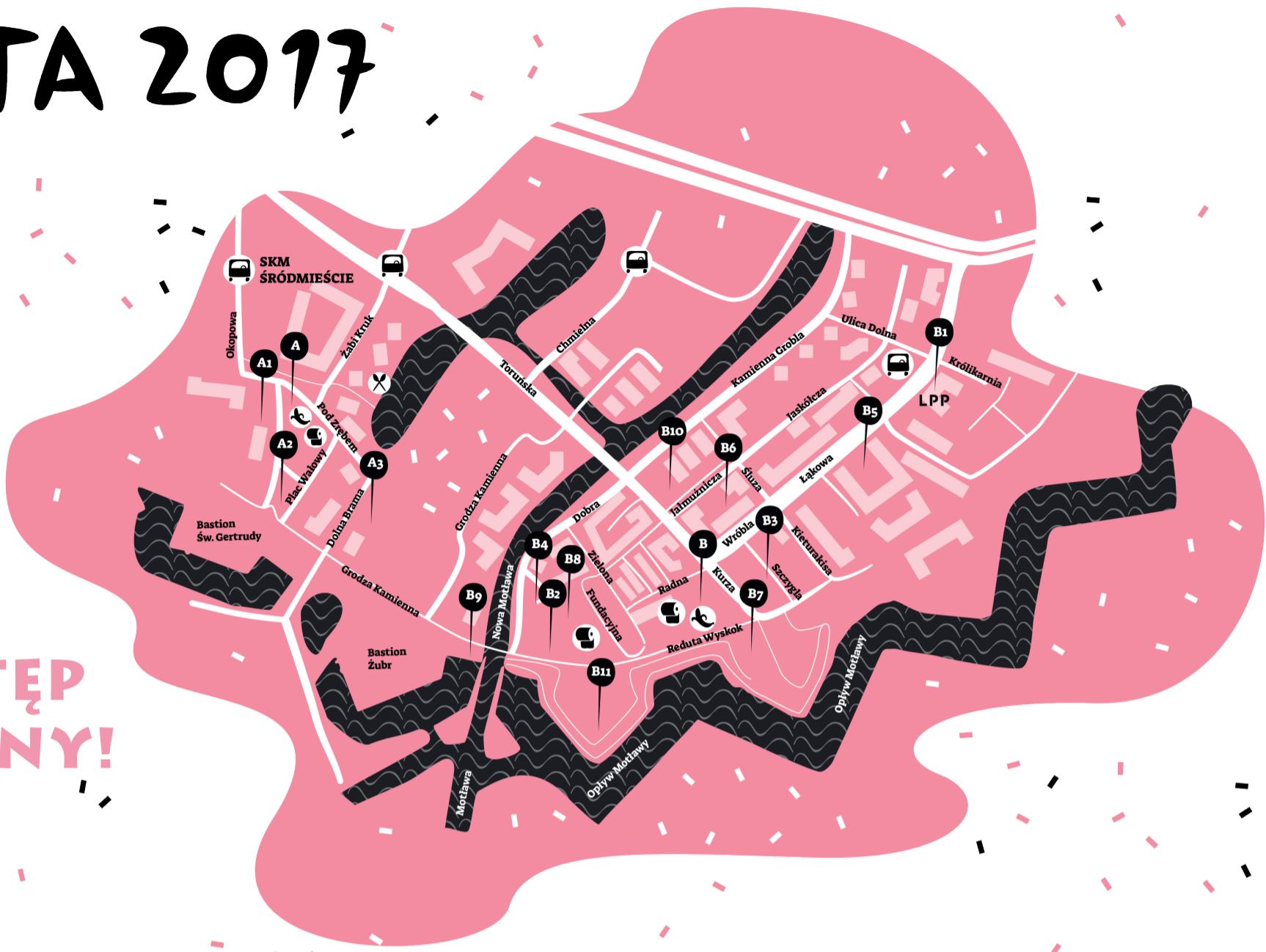
GAK, the former Miejski Dom Kultury, was founded in 1967 and it has been actively supporting and creating artistic activities in Gdańsk for the half of the century, bringing up consecutive generations of people who love culture. Our institutions carry out not only local, but also national and international projects. We run galleries, organise numerous concerts, festivals, theatrical shows, cooperate with artists from Gdańsk, all over Poland and from abroad. We began with one institution. Today GAK is a network of community centres functioning in local environments of Wrzeszcz (Winda GAK), Śródmieście (Scena Muzyczna GAK), Stogi (Dom Sztuki GAK), Wyspa Sobieszewska (Wyspa Skarbów GAK), Zaspa (Plama GAK), Brzeźno (Projektownia GAK), Letnica (Gama GAK) and Orunia (Stacja Orunia GAK). We run open-air facilities, which is an important part of our activity. Teatr Leśny is the place where we organise theatre shows, summer concerts of classical and ethnic music, of poetic and theatre song. Plac Zebrań Ludowych is used for big music events and seasonal town ice rink, one of the greatest attractions of winter Gdańsk.

The biggest GAK events include: Gdańsk Lifts the Music, the international festival (the only in Poland and the second in Europe) fully devoted to the culture of dance and music and the International Street and Open-Air Theatres Festival — FETA. We also organise Gdańsk New Year's Eve, we help in arranging many town events, for example the anniversary of the WWII outbreak and World Youth Day in Gdańsk in 2016.

The year 2017 is a special year for us since it is now that Gdańskie Archipelag Kultury (GAK) celebrates the fiftieth anniversary of its work. 28 June 2017 marks 10 years since Gdańsk Town Council adopted a resolution transforming Miejski Dom Kultury into Gdańskie Archipelag Kultury. We celebrate our jubilee with ‘50 events on the occasion of the 50th anniversary’. Honorary patronage is provided by Gdańsk Mayor Paweł Adamowicz. Radio Gdańsk and www.gdansk.pl offer their media support.

FETA 2017

**WSTĘP
WOLNY!**

Stare Przedmieście

- A Plac Wałowy - Centrum Festiwalowe - informacja i sprzedaż gadżetów
- A1 dziedziniec Akademii Sztuk Pięknych
- A2 plac pod Bastionem Św. Gertrudy
- A3 boisko, ul. Dolna Brama

Czwartek, 13.07.2017

- [A] 20.00 Inauguracja Festiwalu. Wernisaż wystawy FOTO FETA
- [A1] 22.00 Teatr FETA „Mane, tekel, fares” / Polska, Gdańsk / 30 min / dla dorosłych
- [A2] 23.00 Markeliñe „Carbón Club” / Hiszpania, Kraj Basków / 60 min / dla dorosłych

- [A] 20.00–00.00 FOTO FETA wystawa fotografii

Piątek, 14.07.2017

- [A] 16.00 Whalley Range All Stars „Compost Mentis” / Wielka Brytania / 30 min
- [B1] 16.00 Teatr Porywacze Ciał „Hultaje” / Polska, Poznań / 50 min
- [A] 17.00 Muzikanty „Objazdowe nieme kino” / Polska, Gliwice / 60 min
- [B2] 17.00 Mimbre „Wondrous Strange” / Wielka Brytania / 45 min
- [A1] 18.00 Markeliñe „Andante” / Hiszpania, Kraj Basków / 50 min
- [B3] 18.00 De Jongens „The Passifists” / Holandia / 60 min

- [A] 19.00 Whalley Range All Stars „Compost Mentis” / Wielka Brytania / 30 min
- [B4] 19.00 Teatr PIAN „Przejście” / Polska, Gdańsk / 40 min
- [A3] 19.00 The Primitives „Three of a Kind” / Belgia – Walonia-Bruksela / 35 min
- [A] 20.00 Muzikanty „Objazdowe nieme kino” / Polska, Gliwice / 60 min

- [A2] 22.30 Markeliñe „Carbón Club” / Hiszpania, Kraj Basków / 60 min / dla dorosłych
- [B6] 23.00 Biuro Podróży „Silence. Cisza w Troi” / Polska, Poznań / 60 min – dla dorosłych
- [A] 16.00–00.00 FOTO FETA – wystawa fotografii

Sobota, 15.07.2017

- [A] 15.00 Teatr Barnaby „Tymoteusz wśród ptaków” / Polska, Gdańsk / 40 min
- [B2] 20.00 Mimbre „Wondrous Strange” / Wielka Brytania / 45 min
- [B4] 15.00 Teatr FETA „Gość z planety 326” / Polska, Gdańsk / 30 min
- [A] 21.00 The Primitives „Three of a Kind” / Belgia – Walonia-Bruksela / 35 min
- [B3] 21.00 De Jongens „The Passifists” / Holandia / 60 min
- [B5] 21.00 Teatr Porywacze Ciał „Cykliści” / Polska, Poznań / 60 min / parada
- [B2] 16.00 Mimbre „Wondrous Strange” / Wielka Brytania / 45 min
- [A] 22.00 Muzikanty „Objazdowe nieme kino” / Polska, Gliwice / 60 min
- [B7] 17.00 Leo Bassi „Pato Gigante” / Włochy / 60 min

- [A] 18.00 Whalley Range All Stars „Compost Mentis” / Wielka Brytania / 60 min / dla dorosłych
- [B4] 18.00 Teatr PIAN „Przejście” / Polska, Gdańsk / 40 min
- [B5] 18.00 Teatr Gry i Ludzie „Steampunk parade” / Polska, Katowice / 40 min / parada
- [A] 19.00 Muzikanty „Objazdowe nieme kino” / Polska, Gliwice / 60 min
- [B11] 15.00 Teatr Wilk „Fundacyjna” / Gdańsk / 30 min

- [A1] 19.00 The Primitives „Three of a Kind” / Belgia – Walonia-Bruksela / 35 min
- [B6] 19.00 Markeliñe „Andante” / Hiszpania, Kraj Basków / 50 min
- [A3] 20.00 Compagnie Une de Plus „Trois” / Francja / 35 min
- [B2] 20.00 Mimbre „Wondrous Strange” / Wielka Brytania / 45 min
- [A1] 20.00 Teatr Szczęście „Ale cyrki” / Polska, Kraków / 60 min
- [A] 21.00 Muzikanty „Objazdowe nieme kino” / Polska, Gliwice / 60 min
- [B5] 21.00 Teatr Gry i Ludzie „Steampunk parade” / Polska, Katowice / 40 min / parada
- [B8] 22.00 Leo Bassi „Utopia” / Włochy / 70 min / dla dorosłych
- [B6] 23.00 Biuro Podróży „Silence. Cisza w Troi” / Polska, Poznań / 60 min

- [A] 18.30 Teatr Barnaby „Legendy gdańskie w marionetkach” / Polska, Gdańsk / 40 min
- [A2] 23.00 Animal Religion „Indomador” / Hiszpania, Katalonia / 55 min / dla dorosłych

- [A] 15.00–00.00 FOTO FETA wystawa fotografii

Niedziela, 16.07.2017

- [B9] 15.00 TeART „RUBLOW” / Polska, Gdańsk / 40 min
- [A] 16.00 Whalley Range All Stars „Compost Mentis” / Wielka Brytania / 30 min

- [A3] 21.00 Compagnie Une de Plus „Trois” / Francja / 35 min
- [B3] 20.00 De Jongens „The Passifists” / Holandia / 60 min

- [B10] 16.00 The Primitives „Three of a Kind” / Belgia – Walonia-Bruksela / 35 min
- [A2] 22.00 Animal Religion „Indomador” / Hiszpania, Katalonia / 55 min / dla dorosłych

- [B11] 22.00 Theater Anu „Ovid’s Dream” / Niemcy / 180 min
- [A] 15.00–00.00 FOTO FETA wystawa fotografii

Uwaga kierowcy!
W dniach 11–16 lipca ulica
Plac Wałowy będzie wyłączona
z ruchu kołowego.

Organizator:
"Plama" Gdańsk Archipelag Kultury
Biuro organizacyjne Festiwalu
ul. Pilotów 11, 80-460 Gdańsk
tel. +48 58 557 42 47

Organizatorzy:
 Gdańsk miasto wolności
 GDAŃSKI ARCHIPELAG KULTURY

Partnerzy:

www.gak.gda.pl / www.feta.pl
www.facebook.com/FETAFestiwal
www.facebook.com/plamaGAK

Współorganizer:
 WOJEWÓDZTWO POMORSKIEGO

Partner strategiczny:
 LPP

Królewska Fabryka Karabinów

